

DOBERMANN

PENNUN KASVATUS- JA HOITO-OPAS

DOBERMANNIN KASVATUS- JA HOITO-OPAS

Tämän infolehtiön sisällöstä löydät tietoa ja käytännön vinkkejä dobermann rodusta, rotuyhdistyksen toiminnasta, pennun yleishoidosta ja terveydestä, tapakasvatuksesta sekä ruokinnasta. Tämän, sekä tietysti kasvattajan antamien tietojen turvin, voit huoletta aloittaa yhteisen taipaleen pentusi kanssa.

SDY-FDF R.Y.

Suomen Dobermannyhdistyksessä (SDY), perustettu v. 1950, on noin 1000 jäsentä. Se on Suomen Kennelliiton (SKL-FKK), Suomen Palveluskoiraliiton (SPKL), sekä Kansainvälisen Dobermannyhdistyksen, International Dobermann Club (IDC) jäsen.

Päähdistyksen ohella ympäri maata toimii kymmenen alaosastoa. Rotuyhdistys alaosastoineen järjestää koulutusta, neuvontaa, leirejä, näyttelyitä, infotilaisuuksia sekä kerhoiltoja. Yhdistys toimittaa "Dobermann" lehteä, joka ilmestyy kuusi kertaa vuodessa. Internet osoitteemme on www.sdy.fi. Hallituksen apuna toimii useita toimikuntia.

Näyttelytoimikunta järjestää kaikkea näyttelyihin liittyvää toimintaa.

Koe- ja koulutustoimikunta huolehtii koulutuksista ja kokeiden järjestelyistä.

Jalostustoimikunta kerää ja jakaa tietoa kasvattajille rodun jalostukseen liittyvissä asioissa. Rotumme kuuluu myös SKL r.y:n PEVISA-ohjelmaan (perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelmaan).

Jalostusta ja rodun kehitystä pyritään ohjaamaan tavoitteena terve, hyvin käyttäytyvä ja ulkomuodoltaan rotumääritelmän mukainen dobermann.

Sitoumuskasvattajat ovat sitoutuneet noudattamaan jalostuksen tavoiteohjelman puitteissa kehitettyjä suosituksia.

TAPAKASVATUSVINKKEJÄ JA KÄYTÄNNÖN NEUVOJA

Dobermann on ensisijaisesti palveluskoira. Jo kokonsa ja luonteenominaisuuksiensa puolesta dobermann tarvitsee aina tapakasvatusta ja peruskoulutusta. Näin koirastasi kehittyy yhteiskuntakelpoinen, omistajiaan kunnioittava rotunsa edustaja.

Dobermann on toimintaa vaativa koira. Kaikki palveluskoiralajit kuten jälki, haku, viesti, pelastus ja suo-jelu ja talvilajeina valjakkohiihto ovat mielekkäitä harrastusmuotoja. Kuten ihmisissä myös dobermanneissa on yksilöllistä vaihtelua luonteen piirteissä. Tästä johtuen koirat soveltuvat eri palveluskoiralajeihin erilaisella menestyksellä.

Kokeneet kouluttajat, kasvattajat ja koira-asiantuntijat voivat antaa neuvoja koirasi sopivuudesta eri palveluskoiralajeihin. Tule mukaan yhdistysten järjestämiin koulutustilaisuuksiin!

OMA LAUMA

Koira on laumaeläin, joka uuteen laumaan saapuesaan omaksuu laumansa käyttäytymismallit. Vietä paljon aikaa pentusi kanssa! Hyvä yhteenkuuluvuus ja kontaktin luominen ovat parhaita keinoja saavuttaa oikea yhteisymmärrys ja johtajuus ja oikea laumakäyttäytyminen.

Anna pentusi juosta vapaana päivittäin. Vapaana liikkuminen ja muiden koirien kanssa leikkiminen ovat erinomaisia tapoja purkaa tarmoa ja toimeliaisuutta. Luoksetulon harjoittelu pitää aloittaa heti.

Tässä yksi harjoittelutapa. Laske pentu vapaaksi turvallisella alueella ja anna sen rauhasa tutkiskella ympäristöä. Kun pentu loittonee sinusta, kutsu sitä ja juokse pennusta pois päin. Tee itsesi mielenkiintoiseksi, menemällä esimerkiksi kyykkyy. Kun pentu sitten tulee luoksesi kehu ja kiitä sitä! Toista näitä harjoituksia eri paikoissa. Älä lähde jahtaamaan pentua. Päästä pentu vapaaksi kutsujesi välillä. Näin pentu oppii että: "vaikka menenkin emännän/isännän luokse, pääsen kohta taas tutkimaan ja juoksemaan!" Kun pentua ojennetaan mennään aina sen luokse, eikä vaadita sitä tulemaan luo ja saamaan palkaksi toruja.

Kun pentu on jo tutustunut sinuun ja vähän maailmaankin on aika aloittaa "seuraa johtajaa leikki". Tämä tapahtuu seuraavasti: Lenkin lomassa, pennun haistellessa ja "unohtaessa" sinut, menet esim. puun taakse piiloon. Odota siellä ja tarkkaile pentua. Se havahtuu pian hakemaan sinua. Jos se näyttää ensimmäisinä kertoina hätääntyvän, kutsu sitä, kuitenkin jääden piiloon. Vähitellen pentu oivaltaa, että kannattaa valvoa omistajaa ettei hän katoaisi!

Edellä kuvatun leikin myötä pentu oppii pysymään lähettyvilläsi ja seuraamaan liikkeitäsi vapaana ollessaankin. Karkaileva ja omistajansa "unohtava" dobermann ei ole kovinkaan miellyttävä lenkkikaveri.

Jos harjoittelu ei tuota tulosta, käänny ajoissa kokeneen kouluttajan tai pentusi kasvattajan puoleen.

OMA RAUHA

On hyvä totuttaa pentu yksinoloon. Aloita yksinolo harjoittelu heti. Aluksi on viisasta totuttaa pentu yksinoloon ajoittamalla oma lähtösi pennun nukkumistarpeen mukaan. Näin yksinolo on luonnollinen osa pennun arkea ja toimii oivana lepo hetkenä.

Kun jätät pentusi yksin, seurustele, ulkoile ja ruoki se ennen jättöhetkeä. Älä vaadi pentua rauhoittumaan, kun se on juuri herännyt pursuten tarmoa ja leikkimielä. Jos pentu päättää huutaa yksin jättöhetkellä, älä tule takaisin esim. torumaan, vaan odota aina kunnes pentu hiljenee ja hieman rauhoittuu ennen kuin palaat.

Älä tee lähdöstäsi suurta asiaa, älä myöskään tee paluustasi suurta riemujuhlaa! Säilytä aina malttisi, vaikka huomaisitkin pennun tehneen tihutöitä poissaolosi aikana.

UUTTA JA IHMEELLISTÄ

Ajoittain pentu joutuu kohtaamaan ihmeellisiä uusia asioita, jotka saattavat olla pelottaviakin. Tutustuminen pitäisi aina tapahtua positiivisessa hengessä synnyttäen pennulle asiasta hyvän

muiston tai kokemuksen. Jos pentu aristaa vierasta ihmistä tai esinettä, tulisi omistajan auttaa pentua pelkonsa yli toimimalla pentua tukien ja kannustaen. Näin pentu voi lähestyä pelkonsa kohdetta saaden samalla omistajaltaan tukea ja turvaa.

Pentu saattaa, yksilöstä riippuen, muistaa kokemiaan järkytyksiä. Epämiellyttävällä tavalla päätyneitä kokemuksia kannattaa pyrkiä välttämään jos vain mahdollista.

Jos pennulle tapahtuu jotain jota se kovasti säikähtää, rauhoittele sitä ja yritä kiinnittää pennun huomio johonkin mistä tiedät sen pitävän, esimerkiksi lempilelun kanssa leikkimiseen. Jos pentu tekee jotain mikä on kielletty, toru pentua järjestelmällisesti ja rauhallisesti. Oppiminen tapahtuu aina asteittain, säännöllisyyden ja johdonmukaisuuden periaatteilla. Kielletty on AINA kiellettyä ja sallittu aina sallittua. Hyvä tapa on myös tarjota pennulle sallittua puuhaa kielletyn sijasta.

PENTU JA LAPSET

Muista ehdottomasti selittää lapselle koiranpennun oikeuksia. Sen täytyy saada oma rauhansa, esimerkiksi syödä ja nukkua ilman häirintää tai kiusaamista. Opetä sekä pennulle että lapsellesi rajoja. Pentu ei saa jahdata ja näykyä lasta, mutta lapsi ei myöskään saa yllyttää pentua tällaisiin leikkeihin.

Valvo AINA lapsen ja pennun yhdessäoloa ja puutu mahdollisiin ongelmiin heti. Neuvo lasta leikkimään pennun kanssa kehittäviä leikkejä. Ne lisäävät oikeaa laumajärjestyksen syntymistä ja mielekästä yhdessäoloa. Jos perheessä ei ole lapsia, olisi suotavaa, että pentu säännöllisesti tekisi tuttavuutta vieraisiin lapsiin ja oppisi käyttäytymään heidän kanssaan.

SISÄSIISTEYS

Sisäsiisteyden suhteen on oltava järjestelmällinen ja kärsivällinen. Pieni pentu ei edes halutessaan pysty pidättelemään tarpeitaan. Pidätyskyky kehittyy vasta n. 4-5kk iässä. Muista, että pennun täytyy tehdä tarpeensa aina herätessään, ruokailun jälkeen, leikin ja temmellyksen jälkeen ja välillä sen aikana.

Omistajan tulisi oppia näkemään pentunsa "tarpeenteko-merkkejä" sekä viemään pentu oikeina aikoina ulos tarpeilleen. Kehu pentua, kun se tekee tarpeensa oikein ulos. Tarpeiden sisälle tekemisestä jälkikäteen rannaiseminen ei poista ongelmaa eikä auta sinua sisäsiisteyden opetuksessa, uskomuksista huolimatta, lainkaan.

KÄSITTELY

Hyvä ja vahva laumanjohtaja totuttaa koiransa erilaisiin hoitotoimenpiteisiin pennusta lähtien. Vaikka dobermannilla on lyhyt ja helppohoitoinen karvapeite tulee iho tutkia ja hoitaa haavojen, rupien, puremien ja muiden iho-ongelmien varalta.

Totuta pentu kosketteluun pienestä pitäen. Sitä voidaan opetella esim. rentouttavan ja luottamusta lisäävän hieronnan yhteydessä. Eläinlääkärikäynnit ja esimerkiksi näyttelyissä käynnit ovat tapahtumia, joissa pentu joutuu vieraan ihmisen koskettelun ja käsittelyn kohteeksi. Harjoittele näitä tilaisuuksia varten. Pyydä tuttuja ja vieraita katsomaan hampaita ja silitämään pentua, anna pennun rauhassa tutustua uuteen tuttavuuteen ensin **oma-aloitteisesti** ennen kuin vieras koskee pentuun.

Kun leikkaat pentusi kynsiä, muista varoa, että et leikkaa kynttä ytimeen asti. Käyttäydy kynsienleikkaus tilanteessa määrätietoisesti rauhallisesti. Voit leikata aluksi vain yhden tai kaksi kynttä päivittäin, ja tehdä kynsien hoidosta jokapäiväisen rutiinin.

Totuta pentu myös hampaiden tutkimiseen. Tee tämä pennun ollessa rauhallinen ja vähän väsynyt, ainakin ensimmäisillä kerroilla. Puruluut ovat oivallinen väline, johon purkaa tarmoa, ja ne ovat myös omiaan lieventämään hampaiden vaihdosta (ajoittuu noin 4-5 kuukauden ikään) johtuvaa ikenien ärsytystä.

LEIKKEJÄ

Kun vietät paljon aikaa pentusi kanssa keksien sille uusia ajanvietteitä, voit ujuttaa leikkeihin vähän oppimista ja muuta kehittäväää. Muista, että pentu oppii uusia asioita koko ajan myös silloin, kun sinä et sitä opeta!

Pientä aivojumppaa, kuten kärsivällisyyden opettaminen esimerkiksi seuraavasti, ovat omiaan kehittämään pentua. Aseta makupala lattialle ja käske koira odottamaan ("odota"), aluksi auttaen koira, anna

sitten lupa ottaa ("ole hyvä"/"ota"). Toista säännöllisesti. Makupalojen etsiskely asunnosta/pihalta on myös mieleisiä leikkejä koiralle. Pallon heittäminen ja tuominen ovat omiaan luomaan hauskaa yhteiseloja ja yhteenkuuluvuutta.

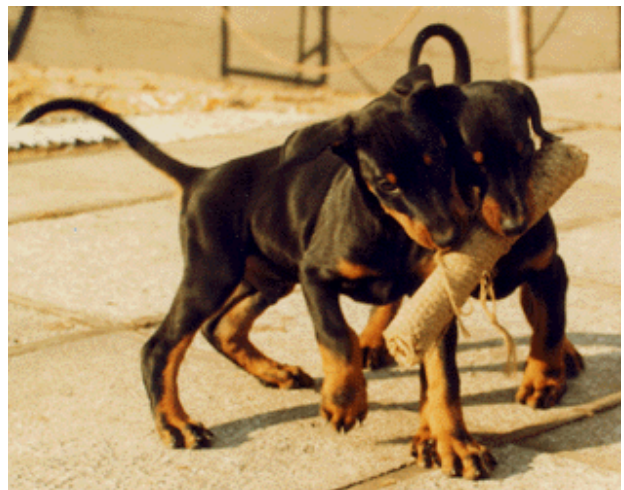
Tapakasvatusta voi jatkaa loputtomiin riippuen koirasi tarmosta, mutta ennen kaikkea riippuen omistajan jaksamisesta. Kaikki puuhastelu pennun kanssa kehittää koira. Muista kuitenkin kärsivällisyys ja vaatimusten säännöstely!

TOTTELEVAISUUSLIIKKEIDEN HARJOITTELU

Kasvatuksen ja käytöstapojen ohella voi pennulle opettaa tottelevaisuusliikkeiden alkeita. Tämän pitäisi tapahtua alkuun rauhallisessa ympäristössä ilman suurempia häiriötekijöitä (myös sisällä kotona). On tärkeää, että pentu pystyy rauhasa keskittymään omistajaansa. Muista, että tottelevaisuusharjoitusten tulisivat olla hauskoja tapahtumia, jotka loppuvat onnistuneeseen suoritukseen. Tottelevaisuusliikkeiden tulisi olla lyhyitä ja vauhdikkaita. Älä harjoittele pentusi kanssa, jos olet ärtynyt tai vihainen.

Mitä tahansa opetatkin pennulle, muista säännöllisyys, järjestelmällisyys sekä toisto. Oikea **palkitsemisajankohta** on avainasemassa! Miten ja millä palkitset, riippuu pennusta. Toiset pitävät enemmän leluista (esim. pallo) toiset makupaloista, joillekin riittää omistajan reipas kehuminen ja taputtelu.

Pennun kanssa riittää varmasti puuhaa! Mitä enemmän jaksat toimia pentusi kanssa sitä parempi yhteisymmärrys yleensä syntyy. Kysy aktiivisesti neuvoja kasvattajaltasi, koulutusohjaajilta sekä muilta palveluskoiran omistajilta, sillä "kysyvä ei tieltä eksy". Hyviä vinkkejä ja tietoa löytyy myös alaa käsittelevästä kirjallisuudesta sekä internetistä. **Harkitse annettuja ohjeita ja valitse niistä itsellesi ja pennullesi sopivin koulutusmenetelmä.**

DOBERMANNIN TERVEYS JA JOITAKIN HOITOVINKKEJÄ

Terve, elinvoimainen dobermann on varmasti jokaisen kasvattajan ja omistajan toivomus. Rotuyhdistyksen yksi tärkeimmistä tehtävistä onkin tuottaa tietoa ja antaa suosituksia kasvattajille niin, että rodun terveys säilyisi ja jopa parantuisi.

Dobermann on suhteellisen terve koira verrattuna moneen muuhun tämän päivän rotuun. Dobermannilla kuitenkin esiintyy perinnöllisiä tai perinnöllistä taipumusta omaavia sairauksia. Pennun omistajan tulisi ainakin jonkun verran perehtyä rotunsa sairauksiin jo vastaisuuden varalta.

Suurin osa kasvattajistamme on vastuuntuntoisia ja pohtivat tarkkaan yhdistelmien terveys-, luonne- ja ulkomuoto-ominaisuuksia. Kasvatustyön tulokset ovat kuitenkin luonnon sanelemia, joihin ihminen ei vielä pysty täysin vaikuttamaan, vaikka parhaansa yrittääkin.

Dobermann kuuluu lonkkavian, PHTVL silmänsairauden ja CAH nimisen maksasairauden osalta Suomen Kennelliiton perinnöllisten vikojen ja sairauksien vastustamisohjelmaan (PEVISA). Käytännössä Suomessa ei rekisteröidä pentuja, joiden vanhemmat eivät täytä tämän vastustamisohjelman vaatimuksia terveystutkimusten osalta.

Lonkkavikaa (HD) esiintyy rodussamme vähän, sairausprosentti on n. 15% kannasta. Lonkkavika ei tuota mainittavaa ongelmaa koiralle sen lievimmässä muodossa (C). Vaikeammat asteet (D ja E) voivat jo ajoittain vaivata koiraa. Meillä suurin osa sairaaksi todetuista dobermanneista on C asteisia.

Uuden pennun omistajan tulisi muistaa se tosiasia, että täysin terveiden vanhempien pennuilla voi myös esiintyä lonkkavikaa. Ohjenuorana on, että terveistä koirista syntyy keskimääräistä terveempiä pentuja. Lonkkavian esiintymiseen vaikuttavat sekä perimä että ympäristötekijät, kuten oikea ja tasapainoinen ruokavalio, nivelten oikea kuormitus ja käyttö. Virallisen lonkkalausnon saamiseksi dobermannin pitää olla täytännyt 12 kuukautta.

Dobermannin silmänsairaus (PHTVL/PHPV) on linssin takaosaan sijoittuva vika, jossa sikiöaikainen verisuonitus ei katoa normaalisti syntymään mennessä. Tautia kuvaillaan asteina 0-6, jossa 0 on terve tai rajatapaus sekä sairausasteet 1-5.

Terveet, rajatapaukset sekä 1 asteiset koirat ovat jalostukseen kelpollisia. Rajatapaus ja 1 asteen muutokset eivät aiheuta mitään ongelmia koiralle. Vakavimmissa

sairausasteissa 2-6 sairaus pahenee hitaasti. Pahimmassa tapauksessa koira voi menettää silmästään näkökyvyn.

Sairautta esiintyy n. 30% suomalaisista dobermanneista. Vakavampia asteita 2-6 löytyy erittäin harvoin. Jotkut kasvattajat tarkistuttavat pentueensa silmät ennen luovutusikää. Virallisen lausunnon saa kuitenkin vasta 6 kk täyttäneelle koiralle. Varaudu viemään pentusi silmätarkastukseen. Yhteisiä silmätarkastuksia järjestetään suurimmissa kaupungeissa useiden eri rotuyhdistysten toimesta. Tarkastuksiin voivat osallistua kaiken rotuiset koirat, mikäli tilaa riittää. Yksityistarkastuksia tekevät SKL:n valtuuttamat silmätarkastuseläinlääkärit vastaanottoillaan.

Krooninen etenevä maksasairaus (CAH) on parantumaton maksakudosta tuhoava sairaus. Tautia esiintyy enemmän nartuilla kuin uroksilla. Suomessa on todettu vajaa 100 tautia sairastavaa yksilöä. Sairaus voidaan todeta yksinkertaisesti ottamalla maksan toimintaa kuvaavia verinäytteitä (s-ALAT, s-AFOS).

Mikäli nämä arvot ovat jatkuvasti kohonneita, on syytä epäillä CAH sairautta. Sairauden olemassaolo varmistetaan maksasta otettavalla koepalalla. Dobermannin omistajan tulisi otattaa verikoe vähintään joka toinen vuosi koiran aikuisiässä. Jokaisesta jalostukseen käytettävästä koirasta tulee osoittaa voimassa oleva maksa-arvotulos enintään 10 kk ennen astutushetkeä.

Perinnöllistä taipumusta dobermannilla voi olla muihinkin sairauksiin. Tunnetuimpia ovat sydänlihaksen rappeutuma (cardiomyopatia) ja niskanikaman kanavan ahtauma (wobbler-syndrooma). Vaikka tiedämme näiden sairauksien olemassaolon, emme vielä nykyisin niitä pysty ennakoivasti selvittämään. Rotuyhdistys pyrkii kyselylomakkeiden avulla kartoittamaan niin uusien kuin vanhojenkin sairauksien esiintymistä.

TAVALLISIA TERVEYTEEN LIITTYVIÄ ONGELMIA PENNUILLA

Pennun saapuessa uuteen kotiin on kasvattaja usein tarkastuttanut pentueen eläinlääkärillä, lääkinnyt pennut suolistoloisten varalta ja kertonut uusille omistajille pääpiirteet pennun ruokinnasta. Tästä lähtien omistajan tulisi itse huolehtia pennun rokotuksista, matolääkityksestä ja terveydestä. Vie pentu rokotettavaksi 12-viikkoisena ja 16-viikkoisena. Noin viikko ennen rokotusta on hyvä madottaa pentu. Apteekista ja kasvattajalta saat neuvontaa matolääkkeistä. Voit myös tiedustella asiaa eläinlääkäriltä. Muista, että pennun tulisi olla muutoinkin terve rokotushetkellä.

Pennulla on ajoittain **oksennus- ja ripulitauteja**, koska se mielellään tutustuu haisteleamalla ja maisteleamalla uuteen maailmaan. Jos näitä

esiintyy, pidä pentu paastolla tai tarjoa sille keitettyä puuroriisiä höystettynä jauhelihalla. Huolehdi aina pennun nestetarpeesta, varsinkin jos pentu oksentaa. Pentukoira kärsii nopeasti nestehukasta ja väsy. Apteekista saat esimerkiksi Tehobakt, Attapekt ja Kaopekt nimisiä valmisteita, jotka yleensä helpottavat vaivoissa ja auttavat paranemista. Kysy neuvoa eläinlääkäriltäsi ajoissa.

Lyhytkarvaisuutensa takia dobermann on hieman kylmänarka rotu. Kylmyys ja vesisade viilentävät pennun nopeasti ja altistavat sen sairauksille. Yskä, vatsavaivat sekä virtsatieulehdukset (varsinkin narttupennuilla) ovat tavallisia seurauksia. Omistajan tulisi huomioida tämä varsinkin, jos pentu saapuu kotiin syksyn tai talven kynnyksellä.

Pientä pentua pitää ulkoiluttaa harkiten ja kohtuudella sään sallimissa rajoissa. Muita rajoituksia ei ulkoiluun ole. Käytä tervettä maalaisjärkeä! Dobermann kehittyy parhaiten saadessaan paljon monipuolista liikuntaa, joka kehittää niin motoriikkaa kuin luustoa tukevia lihaksiakin. Dobermann ei ole kopissa asuva pihakoira lyhyen karvapeitteensä vuoksi.

Kasvukipu-luukalvontulehdus, lääketieteelliseltä nimeltään **panosteiitti**, vaivaa joitakin dobermannin pentuja. Sen oireina on vaihteleva kipu raajoissa noin 5 kk iästä aina 1 vuoden ikään asti. Pentu tai nuori koira ontuu yhtä tai useampaa raajaa ja on ajoittain kankea liikkeissään levon jälkeen. Hoitona on kipulääkitys, ruokinnan tasapainotus sekä liikunnan ja rasituksen normalisoiminen. **Pentü voi ontua myös muista syistä esim. loukkaantumisen takia, joten eläinlääkärillä käynti on aina aiheellista, jos pentu alkaa pitkäaikaisesti tai selvästi ontua!**

Myös koirilla voi esiintyä **hengitystieinfektioita**. Pennut ovat herkempiä sairastamaan viruseräisiä tauteja. Yleensä tämä kennelystykäksi kutsuttu sairaus ilmenee yskänä ja lieväinä nuhana. Koiran yskää voisi kuvata lähinnä kakomiseksi. Yleensä pentu ei tarvitse antibioottilääkitystä ja vaiva paranee viikossa. Joskus vaivat jatkuvat ja lääkitys on paikallaan. Jos pentu yskii voimakkaasti tai useita päiviä, ota yhteys eläinlääkäriin.

Dobermannin **silmät rähhivät** usein uuden omistajan harmiksi. Yleissääntönä on, että harmaa rähhä jonka joutuu poistamaan muutaman kerran päivässä, on normaalia. Kotihoitona voi käyttää apteekista saatavia silmien puhdistukseen tarkoitettuja silmävesiä. Kellertävä tai rusehtava rähhä on merkki voimakkaammasta tulehduksesta ja vaatii lääkitystä.

Kysy kasvattajaltasi tai eläinlääkäriltäsi lisäohjeita, jos pennullasi on vaivoja. Useimmiten kuitenkin terve maalaisjärki ja omistajan reipas huolenpito ovat parhaat keinot huolehtia pennun hyvinvoinnista.

PENNUN RUOKINTA

Pennun kasvattajalta olet saanut varmasti jonkinlaista tietoa, mitä pentu on syönyt, milloin ja miten monta kertaa päivässä. Eri kasvattajilla on eri mielipiteitä ruokintaan liittyvissä asioissa. Suurimmaksi osaksi kasvattajat ruokkivat pennut kuivamuonalla. Toiset tarjoavat puoliiksi kotivalmistettua ruokaa ja puoliiksi kuivamuonaa. Molemmat tavat ovat varmasti oikeita, kannanottoja kun on monia. Käytännöllisin tapa on tarjota pennulle korkeatasoista kuivamuonaa joko höystettynä kotona valmistetulla ruualla tai sitten tarjota ne erikseen, kuitenkin niin, että pentu saa päivittäin molempia esim. 50/50 suhteessa. Syöttämällä kuivamuonia varmistuu vitamiinien ja kivennäisaineyden saanti oikeissa suhteissa.

Kotivalmisteinen ja tuoremuonitus lisää ruuan maittavuutta ja totuttaa pennun vatsan monipuoliseen ruokavalioon. Korkealaatuiset kuivamuonat ovat yleensä turvallisia valmisteita. Tuore kotona valmistettu lisä täydentää sitä hyvin. Pelkkä kotiruokapohjainen ruokinta vaatii osaamista eri ruoka-aineosien koostumuksesta, vitamiinien ja kivennäisten suhteista ja tarpeellisuudesta. Jokainen pennun omistaja valitsee tietysti itse koiransa ruokavalion. Tärkeintä on, että koira saa tarvitsemansa ravintoaineet, jotta se pystyy kehittymään ja kasvamaan oikealla tavalla täyteen mittaansa.

Tasapainoinen ruokavalio on tärkeää luuston ja lihaksiston kehitykselle. Liikalihavuus kasvuaikana saattaa tuoda esiin lonkkavikaa, mikäli perintötekijätkin vielä rasittavat. Ohjeeksi voi mainita, että pennun kylkiliuut tulisi tuntea melko hyvin, ja pennulla tulisi erottua lanneosa rintakehän alueesta ("vyötä-

rö") ylhäältä päin pentua katsottaessa. Kylkiluut eivät saa olla voimakkaasti näkyvillä, mutta eivät myöskään saa olla paksun rasvan peittämiä.

Dobermannin pentu säännöstelee yleensä ruokailuaan itse. Harvemmin pennut ylensyövät, pikemminkin syövät pitkin hampain pentuiässä. Säännölliset ruoka-ajat, reipas ulkoilu sekä maittava ruoka ovat parhaita keinoja huonosti syövälle pennulle. Tämä on tietysti paras ohjenuora aivan yleisestikin. Tarjoa pennullesi ruokaa neljä kertaa päivässä noin neljän kuukauden ikään asti. Sen jälkeen ruoki koira kolme kertaa päivässä puolen vuoden ikään, ja sitten siirryt kahteen ruokintakertaan päivässä. Älä ruoki koiraasi ainoastaan kerran päivässä. Kerta päivässä ruokinta voi lisätä vatsalaukun laajentumis- ja kiertymäriskiä. Tätä sairautta dobermannilla aikuisiässä jossain määrin esiintyy.

Hyvä, korkeatasoinen kuivamuona on maistuvaa, hyvin sulavaa, pieni jätöksistä ja se ylläpitää koirasi karvapeitteen hyväkuntoisuutta. Tänä päivänä monet ruuat näyttävät aiheuttavan yliherkkyyttä Yliherkkyys näkyy erilaisina iho- ja suolisto-ongelmina. Vaivat saattavat korjaantua jos siirrytään uuteen kuivamuonamerkkiin tai kotona valmistettuun ruokaan. Kysy ruokintaan liittyvistä ongelmista lisätietoja kasvattajaltasi tai eläinlääkäriltä.

Muista, että jos tarjoat ruokaa tai pienen makupalan ruokapöydästä, on sinulla vuoden päästä koirasi kuono tai koko pää rennosti lepäämässä ruokapöytää vasten! Pöydältä näpistelystä tulee helposti dobermannin mielipuhua! Mieti tätä mahdollisuutta jo silloin kun pentu ei vielä yllä pöydille!

ONNEA YHTEISELLE TAIPALEELLE!

Toivottaa SDY-FDF Ry:n Jalostustoimikunta

www.sdy.fi

Copyright © 2002 SDY Jalostustoimikunta
Kiitos kuvista: Timo Lilja, Anne Malinen, Leila Piironen, Hanna Helynen.